TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 29. novembrī*

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Līgumslēdzēja iestāde, kas no tās juridiski neatkarīgu līguma slēgšanas tiesību ieguvēju kontrolē tāpat kā savus dienestus — Pienākuma rīkot konkursa procedūru atbilstoši Savienības tiesību normām neesamība (tā sauktā "in house" līguma slēgšanas tiesību piešķiršana) — Līguma slēgšanas tiesību ieguvējs, kuru kopīgi kontrolē vairākas reģionālās un vietējās pašvaldības — Nosacījumi "in house" līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas piemērošanai

Apvienotās lietas C-182/11 un C-183/11

par diviem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2011. gada 23. februārī un kas Tiesā reģistrēti 2011. gada 18. aprīlī, tiesvedībās

Econord SpA

pret

Comune di Cagno (C-182/11),

Comune di Varese ,

Comune di Solbiate (C-183/11),

Comune di Varese .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* vārdā – *C. Colombo, avvocatessa,*

* Tiesvedības valoda – itāļu.

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Gentili*, *avvocato dello Stato*,

— Austrijas valdības vārdā – *M. Fruhmann*, pārstāvis,

— Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Zadra* un *P. Manzini*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 19. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Savienības tiesības saistībā ar pakalpojuma sabiedrības interesēs tiešās jeb tā sauktās "in house" līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas izņēmuma piemērošanas nosacījumiem.

2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar tiesvedību starp *Econord SpA* un *Comune di Varese* [Varēzes pašvaldību], *Comune di Cagno* [Kanjo pašvaldību] un *Comune di Solbiate* [Solbjates pašvaldību] par publisko iepirkumu līguma, ko divas pēdējās minētās pašvaldības tieši piešķīrušas *ASPEM SpA* (turpmāk tekstā – "*ASPEM*"), neorganizējot šī publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru atbilstoši Savienības tiesību normām, tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [piegāžu publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 1. panta ar nosaukumu "Definīcijas" 2. punktā ir noteikts:

"a) "Valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir finansiāli līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē.

[..]

d) "pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir valsts [publiskā iepirkuma] līgumi, kuri nav būvdarbu vai piegādes līgumi un kuru mērķis ir II pielikumā minēto pakalpojumu sniegšana.

[..]"

4 Šīs direktīvas 1. panta 4. punktā ir paredzēts:

""Pakalpojumu koncesija" ir tāda paša veida līgums kā pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgums, izņemot to, ka atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu ir vai nu konkrētā pakalpojuma izmantošanas tiesības, vai arī šīs tiesības un samaksa."

5 Saskaņā ar minētās direktīvas 20. pantu:

"Tādu līgumu slēgšanas tiesības, kuru priekšmets ir II A pielikumā uzskaitītie pakalpojumi, piešķir saskaņā ar 23. līdz 55. pantu."

6 Šīs pašas direktīvas II A pielikuma 16. punktā ir minēti "notekūdeņu un atkritumu aizvākšana; sanitārijas un līdzīgi pakalpojumi".

Itālijas tiesības

7 2000. gada 18. augusta Dekrētlikuma Nr. 267 (Likumu par vietējo organizāciju struktūru konsolidētais teksts; 2000. gada 28. septembra *GURI* Nr. 227 – kārtējais pielikums Nr. 162; turpmāk tekstā – "Dekrētlikums Nr. 267/2000") 30. pantā ir noteikts:

"1. Lai koordinētā veidā nodrošinātu atsevišķu funkciju izpildi un pakalpojumu sniegšanu, vietējās pašvaldības var savā starpā noslēgt attiecīgus līgumus.

2. Minētajos līgumos ir jānosaka mērķi, ilgums, iestāžu, kas noslēdz līgumu, konsultēšanās formas, to finanšu attiecības un savstarpējie pienākumi un garantijas.

3. Konkrēta pakalpojuma pārvaldībai uz noteiktu laiku vai kāda uzdevuma veikšanai valsts un reģions to kompetencē ietilpstošajās jomās var paredzēt vietējo pašvaldību obligātā līguma formas, nosakot standarta noteikumus.

4. Šajā pantā minētajos līgumos var arī paredzēt, ka tiek izveidoti kopīgi biroji, kas darbojas, izmantojot personālu, kurš nav saistīts ar pašvaldībām, kuras ir noslēgušas līgumu, un kam uztic veikt publiskas funkcijas to pašvaldību vietā, kuras ir noslēgušas līgumu, vai arī, ka pašvaldības, kas ir noslēgušas līgumu, savas funkcijas deleģē kādai no tām, kas darbojas deleģējošo iestāžu vietā un vārdā."

8 Dekrētlikuma Nr. 267/2000 113. panta ar virsrakstu "Tīklu pārvaldība un ekonomiski nozīmīgu vietējo sabiedrisko pakalpojumu sniegšana" 5. punktā ir noteikts:

"[Vietējos sabiedriskos] pakalpojumus [vietējās pašvaldības] sniedz atbilstoši nozaru tiesiskajam regulējumam un, ievērojot Eiropas Savienības tiesisko regulējumu, pakalpojumu sniegšanas tiesības piešķir:

[..]

c) pilnībā publiska kapitāla sabiedrībām ar nosacījumu, ka valsts iestāde vai iestādes, kam pieder pamatkapitāls, pār sabiedrību veic kontroli, kas ir tāda pati kā kontrole pār pašas dienestiem, un ka šī sabiedrība savas darbības lielāko daļu veic kopā ar valsts iestādi vai iestādēm, kas to kontrolē."

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

9 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *Comune di Varese* nodibināja *ASPEM*, lai tas kā "in house" pakalpojumu sniedzējs tās teritorijā nodrošinātu publisko pakalpojumu, galvenokārt pilsētas uzkopšanas dienesta pakalpojumu pārvaldību. Lietas faktu rašanās laikā *Comune di Varese* gandrīz pilnībā piederēja šīs sabiedrības kapitāldaļas, kas tai nodrošināja šīs sabiedrības kontroli.

10 2005. gadā, pieņemot virkni lēmumu, *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* par vēlamo pilsētas uzkopšanas dienesta, precīzāk, cieto sadzīves atkritumu aizvākšanas pakalpojumu, pārvaldības formu izvēlējās sistēmu, kas tiek koordinēta kopā ar citām pašvaldībām saskaņā ar Dekrētlikuma

Nr. 267/2000 30. pantu un 113. panta 5. punkta c) apakšpunktu, šajā nolūkā apstiprinot ar *Comune di Varese* noslēgto vienošanos par pilsētas uzkopšanas dienesta piešķiršanu pret atlīdzību *ASPEM*, un kļuva par tās biedriem kā valsts akcionāres, piedaloties pamatkapitālā, kas izpaudās tādējādi, ka katra no šīm pašvaldībām iegādājās vienu akciju.

11 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *ASPEM* pamatkapitāls ir EUR 173 785, ko veido tāds pats skaits akciju, kuru nominālvērtība ir viens euro par katru. *Comune di Varese* ir vairākuma akcionārs, jo tai pieder 173 467 akcijas. Pārējās 318 akcijas ir sadalītas starp 36 Varēzes provinces pašvaldībām, kurām pieder atsevišķas kapitāldaļas, kuru skaits svārstās no 1 līdz 19 akcijām.

12 Vienlaicīgi ar šo daļu iegādi *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* līdz ar citām ieinteresētajām pašvaldībām noslēdza akcionāru vienošanos, kurā bija noteiktas to tiesības konsultēties, iecelt vienu locekli auditoru komitejā un iecelt amatā vienu valdes locekli, pamatojoties uz kopīgu vienošanos ar pārējām pašvaldību apvienībām.

13 Šādā kontekstā šīs abas pašvaldības uzskatīja, ka šajā gadījumā ir izpildīti nosacījumi par pakalpojuma sabiedrības interesēm "in house" piešķiršanu, jo šīs abas pašvaldības kopīgi kontrolēja *ASPEM*. Tādējādi tās šīs līguma slēgšanas tiesības tieši piešķīra *ASPEM*. *Econord SpA* apstrīdēja šo tiešo piešķiršanu, norādot, ka šajā gadījumā netika nodrošināta abu pašvaldību kontrole pār *ASPEM* un tādējādi līguma slēgšanas tiesības bija jāpiešķir atbilstoši Savienības tiesību normām.

14 *Consiglio di Stato* [Valsts padome] norāda, ka 1999. gada 18. novembra spriedums lietā C-107/98 *Teckal* (*Recueil*, I-8121. lpp.) ir jāuzskata par atskaites punktu judikatūrā, ar kuru tiek precizēti nosacījumi, kas attaisno publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību tiešu piešķiršanu. Saskaņā ar šī sprieduma 50. punktu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību tieša piešķiršana pat attiecībā uz formāli un juridiski no līgumslēdzējas iestādes nošķirtu personu ir attaisnota gadījumā, ja reģionālā iestāde attiecīgo personu kontrolē tāpat, kā tā kontrolē savus dienestus, un vienlaicīgi šī persona lielāko daļu savas darbības veic kopā ar šo iestādi vai iestādēm, kas ir tās turētājas. Šādā gadījumā nav jāuzskata, ka attiecīgajai personai būtu trešās personas raksturiezīmes, salīdzinot ar līgumslēdzēja iestādi. *Consiglio di Stato* norāda, ka pamatlietās no šiem abiem iepriekš minētā sprieduma lietā *Teckel* 50. punktā minētajiem kumulatīvajiem nosacījumiem tiek apstrīdēts tikai nosacījums par "tādas pašas kontroles" esamību.

15 *Consiglio di Stato* norāda, ka 2005. gada 13. oktobra spriedumā lietā C-458/03 *Parking Brixen* (Krājums, I-8585. lpp.) Tiesa noteica samērā stingrus nosacījumus attiecībā uz "tādas pašas kontroles" esamības atzīšanu un šajā saistībā ieviesa būtisku skaitu konkrētu norāžu.

16 Tomēr vēlāk 2007. gada 19. aprīļa spriedumā lietā C-295/05 *Asemfo* (Krājums, I-2999. lpp.), 2008. gada 17. jūlija spriedumā lietā C-371/05 Komisija/Itālija un 2008. gada 13. novembra spriedumā lietā C-324/07 *Coditel Brabant* (Krājums, I-8457. lpp.) Tiesa esot pierādījusi atvērtību un mīkstinājusi nosacījumus, kas ir jāizpilda, lai tiktu atzīta "tādas pašas kontroles" esamība. Precīzāk, *Consiglio di Stato* no šī pēdējā sprieduma izdara secinājumu, ka var tikt uzskatīts, ka "in house" sabiedrība pastāv tad, ja to kopīgi kontrolē vairākas pašvaldības, un ka, ciktāl tas attiecas uz kontroli, kas tiek īstenota pār minēto sabiedrību, nav nozīmes katras šīs pašvaldības individuālajai situācijai.

17 Iesniedzējtiesa norāda, ka šajā gadījumā *Comune di Varese* pilnībā kontrolē *ASPEM*, bet tā tas nav *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* gadījumā. Vienas vienīgas akcijas iegāde un akcionāru vienošanās, kas ir īpaši vāja, neradot pamatu nekāda veida faktiskai kopējai attiecīgās sabiedrības kontrolei, tādējādi šīs abas pēdējās minētās pašvaldības nevarot ietekmēt *ASPEM* lēmumus un nevarot atbilst "tādas pašas kontroles" kritērijam. Tomēr saistībā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Coditel Brabant* neesot nozīmes tam, kāda saistībā ar kontroles īstenošanu ir katras no šo pašvaldību, kas ir dalībnieces [*ASPEM*], individuālā situācija.

18 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai princips, ka atsevišķas valsts iestādes, kas ir *ad hoc* sabiedrības dalībniece, situācijai nav nozīmes, ir jāpiemēro arī tad, ja, kā tas ir šajā gadījumā, vienai no apvienībā ietilpstošajām pašvaldībām pieder tikai viena *ad hoc* sabiedrības akcija un akcionāru vienošanās, kas panāktas valsts iestāžu starpā, nav piemērotas, lai pašvaldībai, kas ir apvienības dalībniece, sniegtu iespēju veikt efektīvu kontroli pār *ad hoc* sabiedrību, kā rezultātā dalību sabiedrībā varētu uzskatīt tikai par formālu aizsegu līgumam par pakalpojumu sniegšanu?"

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

19 *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* norāda, ka pēc tam, kad bija radušies fakti, kas ir šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā, tās uzsāka atklātus konkursus, kuru rezultātā attiecīgās līguma slēgšanas tiesības ar galīgu lēmumu tika piešķirtas *ASPEM*. Šis vēlāk veiktais novērtējums ietekmējot Tiesas atbildes uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu lietderību.

20 Itālijas valdība norāda, ka prejudiciālais jautājums nav pieņemams, jo tajā nav pietiekami precīzi izklāstīti lietas tiesiskie un faktiskie apstākļi.

21 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktās procedūras ietvaros, kuras pamatā ir skaidra funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, vienīgi valsts tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt faktus pamatlietā, kā arī interpretēt un piemērot valsts tiesības. Tāpat vienīgi valsts tiesai, kura iztiesā lietu un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir jāizvērtē, ņemot vērā lietas īpatnības, gan Tiesai uzdodamo jautājumu nepieciešamība, gan to atbilstība. Līdz ar to, ja uzdotie jautājumi skar Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (2012. gada 25. oktobra spriedums lietā C-553/11 *Rintisch*, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Tādēļ valsts tiesas lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai lietderīgi atbildētu uz tai uzdotajiem jautājumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Rintisch*, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Tomēr tā tas nav pamatlietā. Iesniedzējtiesa lūdz Tiesu izskaidrot tās judikatūru saistībā ar kontroli, kuru vairākas līgumslēdzējas iestādes kopīgi īsteno attiecībā uz līguma slēgšanas tiesību ieguvēju, kurš tām kopīgi pieder, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir jāuzskata, ka šādā gadījumā tiek veikta "tāda pati kontrole" – šim jautājumam nenoliedzami ir saistība ar pamatlietu priekšmetu. Turklāt Tiesa uzskata, ka šajā lūgumā ietvertā informācija par tiesisko regulējumu un faktiem ir pietiekama, lai tā varētu sniegt lietderīgu atbildi uz uzdoto jautājumu.

24 No tā izriet, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemami.

Par lietas būtību

25 Saskaņā ar iedibinātu judikatūru līgumslēdzēja iestāde, piemēram, pašvaldība, var uzsākt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ja tā līguma slēgšanas tiesību ieguvēju kontrolē tāpat, kā tā kontrolē savus dienestus, un ja šis ieguvējs lielāko daļu savu darbību veic kopā ar šo līgumslēdzēja iestādi vai iestādēm, kas ir tā turētājas (iepriekš minētais spriedums lietā *Teckal*,

50. punkts). Nav šaubu par to, ka šī judikatūra, kas sākotnēji tika pieņemta, lai interpretētu Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvu 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (OV L 199, 1. lpp.), ir piemērojama arī būvdarbu un pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūrām.

26 Tāpat jānorāda, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai jautājums par to, vai runa ir par pakalpojumu koncesiju vai par pakalpojumu publisko iepirkumu, un šajā pēdējā gadījumā – vai tirgus vērtība sasniedz Savienības tiesību normās noteikto slieksni, neietekmē atbildi, kas Tiesai ir jāsniedz uz prejudiciālo jautājumu, jo izņēmums no Savienības tiesību noteikumu piemērošanas gadījumā, ja ir izpildīti "tādas pašas kontroles" veikšanas nosacījumi, ir piemērojams visās šajās situācijās (šajā ziņā skat. 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-573/07 *Sea*, Krājums, I-8127. lpp., 31.–40. punkts).

27 Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru "tāda pati kontrole" ir tad, ja attiecīgais ieguvējs tiek kontrolēts, kas līgumslēdzēja iestādei ļauj ietekmēt tās lēmumus. Ir jābūt noteicošas ietekmes iespējai gan attiecībā uz šī ieguvēja stratēģiskajiem mērķiem, gan arī uz svarīgiem lēmumiem (iepriekš minētie spriedumi lietā *Parking Brixen*, 65. punkts; lietā *Coditel Brabant*, 28. punkts, un *Sea*, 65. punkts). Citiem vārdiem sakot, līgumslēdzēja iestādei ir jābūt iespējai veikt pār šo ieguvēju strukturālu un funkcionālu kontroli (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Itālija, 26. punkts). Tiesa arī pieprasa, lai kontrole būtu faktiska (iepriekš minētais spriedums lietā *Coditel Brabant*, 46. punkts).

28 Saskaņā ar judikatūru gadījumā, ja atsauce tiek veikta uz ieguvēju, kurš kopīgi pieder vairākām valsts iestādēm, šīs iestādes var kopīgi veikt "tādu pašu kontroli" un nav nepieciešams, lai šo kontroli katra no tām veiktu atsevišķi (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Coditel Brabant*, 47. un 50. punkts, kā arī *Sea*, 59. punkts).

29 No tā izriet, ka, ja valsts iestāde kļūst par mazākuma kapitāldaļu turētāju akciju sabiedrībā ar pilnībā publisku kapitālu, lai attiecīgajai sabiedrībai piešķirtu sabiedrisko pakalpojumu pārvaldību, kontroli, kuru šajā sabiedrībā iesaistītās valsts iestādes īsteno, var uzskatīt par kontroli, kas ir tāda pati kā kontrole, kuru tās īsteno pār saviem dienestiem, tad, ja to šīs iestādes īsteno kopā (iepriekš minētais spriedums lietā *Sea*, 63. punkts).

30 Šādos apstākļos, pat ja vairākas valsts iestādes izmanto vienu kopīgu sabiedrību, lai veiktu kopīgu publisko pakalpojumu uzdevumu, protams, nav nepieciešams, lai katrai no šīm iestādēm pašai par sevi būtu individuālas kontroles pilnvaras pār šo iestādi, tomēr kontrole, kas pār to tiek īstenota, nevar būt atkarīga tikai no vienas valsts iestādes kontroles pilnvarām, kurai attiecīgajā sabiedrībā pieder vairākuma kapitāldaļas, pretējā gadījumā tiktu atņemta jēga pašam kopējas kontroles jēdzienam.

31 Tādas līgumslēdzēja iestādes funkcijas saistībā ar līguma slēgšanas tiesību ieguvēju, kurš pieder vairākām [līgumslēdzēja iestādēm] kopā, kas tai nesniedz nekādu iespēju piedalīties šī ieguvēja kontrolē, faktiski atvērtu iespēju Savienības tiesību normu publisko iepirkumu jomā vai pakalpojumu koncesiju jomā piemērošanas apiešanai, jo pilnībā formāla dalība šādā ieguvējā vai kopīgā iestādē, ar kuru tiek nodrošināta tās pārvalde, atbrīvotu šo līgumslēdzēja iestādi no pienākuma uzsākt konkursa procedūru atbilstoši Savienības noteikumiem, jo šī pēdējā minētā iestāde nekādi nepiedalītos šī ieguvēja "tādā pašā kontrolē" (šajā ziņā skat. 2005. gada 21. jūlija spriedumu lietā C-231/03 *Coname*, Krājums, I-7287. lpp., 24. punkts).

32 No tā izriet, ka pamatlietās iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tas, ka *Comune di Cagno* un *Comune di Solbiate* ir parakstījušas akcionāru vienošanos, ar kuru tām tiek noteiktas tiesības konsultēties, iecelt vienu locekli auditoru komitejā un iecelt amatā vienu valdes locekli, pamatojoties uz vienošanos ar pārējām pašvaldībām, uz kurām attiecas šī vienošanās, ļauj šīm pašvaldībām faktiski piedalīties *ASPEM* kontrolē.

33 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka gadījumā, ja vairākas valsts iestādes kā līgumslēdzēja iestādes kopīgi izveido sabiedrību, kuras uzdevums ir īstenot to sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu, vai ja valsts iestāde ir šādas sabiedrības dalībniece, Tiesas judikatūrā ieviestais nosacījums, saskaņā ar kuru šīm iestādēm, lai tās tiktu atbrīvotas no pienākuma uzsākt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atbilstoši Savienības tiesību normām, ir kopīgi jāveic kontrole pār ieguvēju, kas ir tāda pati kā kontrole, kuru tās īsteno pār saviem dienestiem, ir izpildīts tad, ja katrai no šīm iestādēm ir gan kapitāldaļas, gan pārstāvība minētā ieguvēja vadības institūcijās.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Ja vairākas valsts iestādes kā līgumslēdzējas iestādes kopīgi izveido sabiedrību, kuras uzdevums ir īstenot to sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu, vai ja valsts iestāde ir šādas sabiedrības dalībniece, Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā ieviestais nosacījums, saskaņā ar kuru šīm iestādēm, lai tās tiktu atbrīvotas no pienākuma uzsākt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atbilstoši Savienības tiesību normām, ir kopīgi jāveic kontrole pār šo ieguvēju, kas ir tāda pati kā kontrole, kuru tās īsteno pār saviem dienestiem, ir izpildīts tad, ja katrai no šīm iestādēm ir gan kapitāldaļas, gan pārstāvība minētā ieguvēja vadības institūcijās.

[Paraksti]